

tumor huius. **H**ic audire magnani-
mū vīam? Omnia inquit possum
in eo qui me confortat. // **A**dmite
mur simplicem hanc preparationem
fēs: si desideram? superfluentē men-
surā spūs obtinere. Omnib⁹ enī p-
ter xpm datur ad mensurā spūs: s-
mensure amulus superfluentis.
videtur quodammodo excessisse men-
suram. Euidens fuit in conuersio-
ne nostra magnanimitas: sit etiā
in consumatione longanimitas: sit
vnganimitas in conuersatione. **H**u-
iusmodi siquidem animabus / cele-
stis illa iherusalem desiderat instau-
rar: quibus nec fidei magnitudo de-
sit in suscipiendo onera xp̄isti: nec
longitudo spei in persistendo: nec cari-
tate iunctura quod est vinculum per-
fectionis.

In festo penthecoste sermo p̄m⁹

Celebramus hodie
dilectissimi spirit⁹
sancti solemnita-
tem: tota cum iocū-
ditate celebrāda:
dignā omni d̄uo-
tione. Dulcissimū enim quoddam in
deo spiritus sanct⁹ est: benignitas
dei: et idem ip̄e deus. Proinde si ce-
lebramus sanctor⁹ solemnita: quā-
to magis eius a quo habuerunt vn-
de sancti essent. q̄t quot fuerē sancti?
Si veneramur sanctos: quāto ma-
gis ipsum sanctificatorem convenit
honorari? // **H**odie itaq; est festi-
uitas spiritus sancti: qua visibiliter
apparet inuisibilis: sicut ⁊ filius cū
sit nichilominus inuisibilis in seip̄o.

dignatus est se exhibere in carne vi-
sibilem. **H**odie spiritus sanctus re-
uelat nobis aliquid de seip̄o: sicut
ante de patre ⁊ filio noueramur.
Nam perfecta trinitatis cognitio.
vita eterna est. **N**unc autem ex par-
te cognoscimus: reliqua credimus q̄
minime sufficiamus comprehendere.
// **E**t de patre quidem noui creati-
onem: clamantibus creaturis ipse
fecit nos ⁊ non ipsi nos. Inuisibilia
enim dei a creatura mūdi p ea que
facta sūt intellecta ⁊ spiciuntur. **A**ltius
eo eternitate ⁊ imutabile ꝑprehē-
dere multum est ad mercedem habi-
tat inaccessibilem. // **D**e filio autē
magnū aliquid noui eius gratia ⁊
salutē incarnationem. **N**am gene-
rationem ei⁹ q̄s enarabit? **Q**uicq;
ꝑprehēdat ⁊ qualē genitum genito-
ri? // **I**ā ⁊ de spū scō si nō noui ꝑ-
cessionē qua ex p̄re filioq; ꝑcedit ⁊
illa ei mirabilis facta ē scia ex me.
confortata est ⁊ nō potero ad eā: nō
ui tñ aliqd videlicet inspirationem.
Duo ei sūt: vn⁹ ꝑcedat ⁊ quo **P**ro-
cessio a p̄re ⁊ filio posuit tenebras
laticuli suū: s; ꝑcessio ad hoies ho-
die cepit innotescē. ⁊ est iā fidelib⁹
manifesta. **E**t p̄us eāq; qm̄ sic opor-
tebat / signis visibilib⁹ inuisibilis sp̄s
suū declarabat aduentū. **N**ūc ei⁹ sig-
quo spū aliora sūt eo magis ꝑgrua: eo
videtur spū scō magis dig. // **B**e-
nie tūc sup discipulos in linguis ig-
neis: vt vba ignea loq̄rent: ⁊ legē
igneā lingue ignee ꝑdicaret. **N**emo
ꝑq̄ratur q̄ nob mīme illa manifestā-
tio sp̄s fiat: vnūq; ei dāe manifestā-
tio spiritus ad vtilitatē. **D**eniq;

si dicere opus est: nobis illa mani-
festatio potius q̄ aplis facta est Ad
qd̄ enī illis neccessarie lingue genti-
um? nisi ad cōuersionē gentiū? **F**
fuit in cis alia quedā manifestatio
magis ad eos ptinēs: et hec vsq̄
hodie fit in nobis Manifestum enī
fuit indutos esse virtute ex alto: q̄
de tāta pusillanimitate spūs ad tā-
tam deuenire q̄stantiā Nō est iam
fugere. nō est abscondi ppter metū
iudeorū: constantius iam p̄dicant/
q̄ de litesceret ante timidi? Deniq̄
mutationē illam de p̄tite exēlī ma-
nifeste declarat p̄napis aplorū pri-
us q̄t̄ inter anālle verba fornydo:
postmodū iter p̄napū verbera for-
titudo Ibant aut scriptura gauden-
tes a consp̄u consiliū: qm̄ digni ha-
biti sūt p̄ nomine ihesu contumeli-
am pati: quem sane prius cū duce-
ret ad q̄silū. solū reliquerant fugie-
tes Quis dubitat aduenisse spiritū
vehementem: qui mētes eorū inuisi-
bili illustraret potētia? In hunc mo-
dum eāam modo que spūs opatur
testimoniū phibet de eo // **Q**ui
a ergo mādātū accepim⁹ vt dedinā-
tes a malo/faciā⁹ qd̄ bonum est:
vide quēadmodū in vtroq̄ spūs
adiuuat ifirmitate nostrā: nā diuī-
siones grātum sūt: idē aut spūs
Propterea ad dedinādum a malo
tria opatur in nobis: p̄punctionē/
supplicationē/remissionem // **I**nici-
um ei cōuertendi ad deū est penite-
tia: quam sine dubio spūs operat.
nō noster s̄ dei Idq̄ et certa ratio
docet: et p̄firmat auctoritas Quis
enim cum ad ignem venerit algēs

et fuerit calefactus: dubitat ab ig-
ne ei venisse calorem: quem habe-
re nō poterat sine illo? **D**ic ergo q̄
prius in iniquitate fugidus erat. si
postmodum seruire quodam penite-
tie accendatur. alium sibi spiritum
qui suum arguit et diiudicat. non
dubitat aduenisse **H**abes et hec in
euangelio: ubi cum loqueretur de
spiritu quem accepturi erant creden-
tes in eum: ille inquit arguet mū-
dum de peccato // **D**ed quid pro-
dest penitere de culpa: et non supplē-
re pro venia? **N**ecesse est vt eāā
hoc spirit⁹ operetur. dulcedine qua-
dam spei replens animū: per quā
fiducialiter postules nichil hesitans
His ne ostendam tibi eāam hoc o-
pus esse spiritus sancti? **V**tiq̄ dū
abest ille: tale aliquid in tuo spiri-
tu non inuenies Deniq̄ ipse est in
quo damamus abba pater: ipse
qui postulat pro sanctis gemitib⁹
inencrabilibus: et hec quidem in
corde nostro. **Q**uid autem in pa-
tris? **D**icit in nobis interpellat
pro nobis: ita i patre delicta donat
cum ipso patre **A**duocatus noster
ad patrem in cordibus nostris: tā-
min⁹ noster in corde patris **I**taq̄
qd̄ postulam⁹ idē ipse donat q̄ donat
vt postulemus: et sicut nos erigē
pia quadam fiducia: ita deum incli-
nat ad nos magis pia misericor-
dia sua // **I**taq̄ vt omnino scias
quia remissionem peccatorum spiri-
tus operatur: audi qd̄ aliqui apli
audierunt **A**ccepit spiritū sanctū:
quorū emiseritis p̄cā remittū ē eis
Et de malo quidem dedinando sic

¶ Porro ad faciendum bonū •
 quid in nobis spiritus bon⁹ opera-
 tur? Profecto monet mouet/ et do-
 cet. Monet memoriā et rationem do-
 cet; mouet voluntatē. In hys enim
 tribus consistit tota anima nostra /
Memorie suggerit bona in cogita-
 tionib⁹ sanctis: atq; ita ignauiam
 nostrā torporemq; repellit. Propte-
 rea quotiens hui⁹ suggestionē bo-
 ni senseris in corde tuo. da honore
 deo: et age reuerentiā spiritui scō:
 cui⁹ vox sonat in auribus tuis. Ipse
 nāq; est q̄ loquit̄ iusticiā. Et in euā-
 gelio habes: qz ille suggeret vobis
 oīa. quēcūq; dixero vobis. Et ad-
 uerte quid p̄miserit: ille vos doce-
 bit oīa. **¶** Dixera enī qz docet rati-
 onē. Multi siquidē monentur vt be-
 neficiāt: s; mīme sciūt quid agē-
 dum sit. nisi assit denuo grā spūs:
 et quā inspirat cogitationē doceat
 in opus p̄ferre: ne vacua in nobis
 sit grā dei. **¶** Sed quid? Dicit bo-
 num et nō faciūt: peccatum est illi.
 Propterea nō solū moneri et doce-
 ri: verū et moueri et affici ad bonū
 necesse est. ab eo vtiq; spū qui ad-
 iuuat infirmitatē nostrā: et p̄ quem
 in cordib⁹ nostris diffūdit caritas /
 q̄ est bona volūtas. Itaq; cū sic ad-
 ueniēs spūs totam possederit ani-
 mā. suggerendo/instruēdo/afficien-
 do. loquens semp in cogitationib⁹
 nris vt audiam⁹ et nos quid loqua-
 tur in nobis dñs de⁹. rationē illu-
 minās/voluntatē inflāmās: et nō ti-
 bi videtur qz totā domū impleuerint
 disperitē lingue tanq̄ ignis? Nā
 in hys trib⁹ super⁹ dictū est aīam

consistere totam. **¶** Sunt autē
 disperitē lingue propter multipli-
 ces cogitationes: sed earum multi-
 plicitas et vno lumine veritatis / et
 vno caritatē seruoze sit tanq̄ ignis.
 Aut certe domus impletio fini poti-
 us restructur: quāto mensuram bo-
 nam et confertam et coagitatam et
 superfluentem dabunt in sinus ves-
 tro. **¶** Sed quando hec erunt? Pro-
 fecto cum completi fuerint dies pen-
 thecostes. **F**elices vos qui iā intras-
 tis quinquagesimam requiei. et iubi-
 leum annū (fratres nostros loquor
 quibus iam dixit spiritus vt requi-
 escant a laboribus suis). Etenī hoc
 quoq; inter eius opera reperimus. **¶**
¶ Duo namq; tempora celebra-
 mus fratres: quādzagesime vnū et
 alterum quinquagesime. Illud ante
 passionem: istud post resurrectionem.
 Illud in apudacione cordis et lamē-
 tis penitetie: istud in deuotione spiri-
 tus et alleluia solempni. Prius q̄
 dem tempus: ipā est vitā presens: et
 posterius vero quietem sanctorum
 significat. que est post mortem. Cū
 autem venerit ill⁹ quinquagesime
 finis. in iudicio scilicet et resurrectione
 completis dieb⁹ penthecostes: ade-
 rit plenitudo spiritus / et totā imple-
 bit domū. Plena siquidem erit om-
 nis terra maiestate eius: et quāda
 non solum anima. sed et ipsum cor-
 pus resurget: si tamen iuxta aposto-
 li monitum dum adhuc est anima
 le fuerit seminatum.

¶ Secundo secundus vnde supra

Hodie dilissimi alicui disillauere
tunt a facie dei synay. a facie
dei israel: et pluuia voluntaria segre
gata est hereditati christi. Spiritus enim
sanctus procedens a patre largiori mu
nere sue maiestatis in apostolos su
os puenit: et tribuit eis causam
dona. Post magnificentiam enim resur
gentis. post gloriam ascendentis. post
residentis sublimitatem. non testabat
nisi ut expectatio iustorum leticia adue
niret: et alicui munerebus (celestes ho
mines) impleteretur. Vide autem si non
et sententiarum pondere et verborum or
dine. hec omnia ysaia: longe ante
predixit. Erat in die illa germen domini
in magnificentia et gloria: et fructus ter
re sublimis: et exultatio hominum qui sal
uati fuerint ex israel. **G**ermen do
mini christus ihesus. solus de mundissima
conceptus semine: quia et si in simili
tudine carnis patris non tamen in car
ne patris: si filius carnis adeo. non tamen
filius puaricationis adeo: quia non fu
it natura filii ite sicut reliqui omnes
qui in iniquitatibus sunt concepti. Illud
ergo germen quod de virga iesse ven
ire virginico pullulauit. in magnifi
centia fuit cum resurrexisset a mortui
is: quia tunc dominus deus meus magnifi
catus est vehementer: confessionem et
decore induens amicum lumine sicut
vestimento. **Q**uanta autem ascendentis
gloria: cum mediis angelorum et animarum
secarum ad patrem deducere: et trium
phatrica palma celis inuicere. suscep
tum hominem in ipsa diuinitatis clau
dis ydemptitate. Quis cogitet ne
dum loquatur. quam sit fructus terre sub
limis in concessu ad dexteram patris:

quod utique celestium oculos reuer
berat creaturarum. quod angelicis
intuitibus contremuit. non attingit.
Veniatur ergo exultatio domine hominum
qui saluati sunt de israel. apostolis
tuis quos elegisti ante mundi con
stitutionem. Veniat spiritus tuus bonus
qui sordes abluat: et infundat vir
tutes in spiritu iudicii. et spiritu ac
toris. **E**rgo igitur fratres cogite
mus super nos et in nos opera tri
nitatis ab initio mundi usque in finem
et videamus quam sollicita fuerit illa
maiestas. cui administratio pariter
et gubernatio seculorum incumbit:
ne nos perderet in eternum. Et po
tenter quidem omnia fecerat: et sa
pienter omnia gubernat: et vera
rumque rerum tam potentis quam sapie
ntie signa manifestissime tenebantur
in creatione et conseruatione machi
ne mundialis. Et bonitas quidem
erat in deo. et bonitas multa ni
mis: sed latebat in corde patris: et
cumulanda quoque super genus filio
rum adam in tempore oportuno.
Dicebat tantum dominus/ego co
gito cogitationes patris: ut mitte
ret nobis illum qui est pax nostra
qui fecit utraque unum: ut iam da
ret pacem super pacem hominum qui lo
ge: et pacem hominum qui prope. **V**
erbum igitur dei in sublimi con
stitutum. ut ad nos descenderet pro
pria benignitas inuitauit. misericor
dia traxit. veritas qua se venturum
promiserat compulit: puritas vte
ri virginis suscepit. salua virgi
nitatis integritate potentia eduxit.
obedientia in omnibus deduxit.

patientia demanuit: caritas ver-
bis et miraculis manifestauit. Pro-
fus apertissima michi nunc materia et
malorum meorum suppetit: et bonorum
domini mei: ut cum cogitaueris vias me-
as. conuertam pedes meos in testimonia
sua. Illa est bona ineffabilia sunt: et
ut breui verbo cuncta concludam. nichil
melius iuvenire potuit unde nos redi-
meret sapientia dei. in omni sapientia sua.
Red et mala accidere debent nos quoniam
non erat numerus: et quia peccavi (iustus
loquitur) super numerum arene maris. Et
propter nomen tuum domine propitiaberis
peccato meo: multum est enim. Missus est
coluber tortuosus a dyabolo: ut ve-
nenum per aures mulieris in ipsius mem-
bra transfunderet: et sic transfunderet in totius
posteritatis originem. Missus est item an-
gelus gabriel a deo. ut verbum patris per
aurem virginis in ventre ipsius et mente
percurreret: ut eadem via intraret animo
tum. qui venenum intraverat. Vere vidi
mihi gloriam eius gloriam quasi unigeniti a
patre: quia totum primum est quod de corde
patris per aures attulit nobis: ut nichil in fi-
lio dei nisi dulce/nisi primum/huma-
ni generis crepitatio suspiceretur. A pla-
ta pedis usque ad venter non erat in nobis
sanitas: creauimus ab utero. in ute-
ro dampnati atque nati: quia de peccato et
in peccato concepti. Christus ergo ibi primum me-
diana apposuit. ubi primum patebat vul-
neris locus: et substantialiter utero virgi-
nis illius. de spiritu sancto conceptus est:
ut conceptionem nostram mutaret. quam
spiritus malus et si non fecerat infecerat enim:
ut non esset etiam in utero vita ipsius odo-
ra: dum nouem mensibus vulnus purgat a
aquam. Scimus ut dicitur usque ad primum

putredinem vitule tam. ut sanitas
sempiterna succederet. Et tunc iam
operabatur salutem nostram in medio
terre: in utero videlicet virginis ma-
rie: que mirabili proprietate/terre
medium appellatur. Ad illam sicut
ad medium/sicut ad archanum dei/
sicut ad rem causam. sicut ad nego-
cium seculorum respiciunt: et qui in celo
habitant. et qui habitant in inferno:
et qui nos precesserunt/et nos qui
sumus/et qui sequentur: et nati na-
torum/et qui nascuntur ab illis. Alii
qui sunt in celo/ut reseruantur. et qui
in inferno/ut eripiuntur: qui preces-
serunt/ut prophete fideles inueni-
antur: qui sequuntur ut glorificentur. Ea
beatam te dicant omnes generationes/
dei genitricem/dominam mundi/regina celi.
Omnes inquam generationes. Dicit enim
generatio celi et terre. Per spiritum
ait apostolus: ex quo omnes primum in ce-
lo et in terra notantur. Ex quo beatam te
dicant omnes generationes: que in omni-
bus generationibus vitam et gloriam
genuisti. In te enim angeli letant. iusti
gratiam: peccatores veniam inueniunt
in eternum. Merito in te respiciunt o-
mnes totius creature: quia in te/et per te/et
de te. benigna manus omnipotentis que
quod creauit et creauit. Placebit
ne tibi domine ihesu. ut donec michi vitam
tuam. sicut de disti conceptionem: quia non
solum conceptio mea immunda/et vita p-
uersa/mors periculosa. et per mortem res-
tat mors quorum/mors secundum deum. Non
solum autem conceptionem meam sed et vitam
meam: et hoc per singulos etatum
gradus. infantie/pueritie/adolescencie
iuuentutis tibi dono: adiungens

mortem et resurrectionem + ascensionem / et missionem sancti spiritus +
Hoc autem ideo ut conceptio mea
mundet tuam. vita mea instruat tuam
mors mea destruat tuam. resur-
rectio mea precedat tuam. ascensio
mea preparat tuam: porro spiritus
adiuvet infirmitatem tuam. **D**ic e-
nim plane videbis et viam per quam
ambules: et cautelam qua ambu-
les: et ad quam ambules mansio-
nem. **I**n vita enim mea cognos-
ces vitam tuam: ut sicut ego paup-
tatis et obedientie / humilitatis et
patientie / caritatis et misericordie i-
dedinabiles servitus tenui: sic et tu
eisdem vestigijs incedas: non dedi-
mans ad dexteram neque ad sinistram.
In morte autem mea dabo tibi
iusticiam meam: disceumpam iugum
captivitatis tue. expugnans hostes
qui sunt in via vel iuxta viam: ut non
apponant amplius nocere tibi.
His autem completis. reuertar in
domum unde exiui: et ouibus illis
que in montibus remanserant quas
et propter te reliqueram. ut te non
ducerem sed reportarem. redam faci-
em meam. **E**t ne de absentia
mea vel murmures vel contristationis
mittam tibi spiritum paracletum: qui
tibi donet pignus salutis. robur vi-
te. scientie lumen. **P**ignus salu-
tis: ut ipse spiritus reddat testimoni-
um spiritui tuo quod filius dei sis: qui
certissima signa predestinationis tue.
cordi tuo imprimat et ostendat: qui
donet leticiam in corde tuo: et de ro-
te celesti. et si non continue. tamen
sepiissime mentem tuam impinguet.

Robur vite: ut quod per na-
turam tibi est impossibile. per grati-
am eius non solum possibile. sed et
facile fiat: ita ut in laboribus et vi-
gilijs. in fame et siti. et omnibus
obseruantijs istis / que nisi farina
ista dulcorantur proorsus morem ol-
la appareat: delectabiliter incedas
sicut in omnibus diuicijs. **P**acien-
tie lumen: ut cum omnia benefe-
ris / te seruum inutilem putes: et que
quid boni inueneris. illi tribuas a
quo omne bonum est: sine quo non
parum aliquid. sed non omnino po-
tes inapere ne perficere dicam. **D**ic
ergo spiritus iste in tribus istis te do-
cebit omnia: sed omnia que ad tuam
pertineant salutem: quia in ipsis est
plena et absoluta perfectio. **H**oc est
quod per prophetam idem spiritus di-
cit. **D**eminare vobis ad iusticiam. v-
bi pignus salutis ostenditur: et me-
rite spem vite. ubi vitale robur acci-
pitur: illuminare vobis lumen sci-
entie. quod verbis proprijs subinfertur.
Unde spiritus iste super apostolos in ig-
ne apparuit: propter lucem pariter et
ardorem. **Q**uos enim repleuerit et spiritu
seruare et in veritate cognoscere facit:
quia sola mia est que eos et peruenit
et producat. **M**ultum sibi de hac mia
vndique contraxerat puer domini: cum di-
ceret. **M**isericordia eius perueniet me. et
misericordia tua ante oculos meos
est: et mia tua subsequetur me omni-
bus diebus vite mee: et qui coronat
te in mia et miserationibus: et deus
meus misericordia mea. **E**t
dulciter domine ihesu cum hominibus conuer-
satus es qui habundanter multa et

magna bona hoib9 largit9 es: q̄
fortiter tam indigna q̄ aspa pro
hoib9 passus es: ita vt liceat sugere
mel de petra/oleūq; de saxo durissi
mo: duro ad verba: duriori ad obe
m: durissimo ad horrida crucis suppli
cia: quia in omribus hys sicut ag
nus coram tondente obmutuit. et
non aperuit os suum. Vides igit̃
q̄ verum dixerit ille qui dixit: dñs
sollicitus est mei: Pater vt seruum
redimeret filio non parat: filius li
bentissime seipsum tradit: spiritum
sem̃ vterq; mittit: ipse spiritus pos
tulat pro nobis gemitibus inenar
abilib9. **S**icut 7 idurati 7 obdura
ti filij adā q̄ nō emolliet tāta benigni
tas tāta flāma tā igēs ardor amo
ris: tam vehemens amator: qui p
vilibus sarcinulis / tam preciosas
merces expendit. **N**ō enim corrupti
bilibus auro vel argento redemit
nos: sed precioso suo sanguine quē
effudit abunde: quia largiter vn
de sanguinis de corpore ihesu per
quinq; partes emanant. **Q**uid
vltra debuit facere: et non fecit? **I**l
luminavit oculos: reduxit erroneos:
reconciliavit reos: iustificavit impios:
triginta trib9 annis super terrā vis9 /
cū hoib9 cōuersatus: p hoib9 mor
tus9: qui de cerubim 7 seraphim / 7 om
nib9 angelis virtutib9 dixit 7 fac
ta sunt: an subest cum voluerit om
nia posse. **Q**uid ergo a te querit: q̄
tanta sollicitudine te quesivit: nī
si te sollicitum ambulare cum deo tu
o? **H**anc sollicitudinem nō facit nī
si spiritus sanctus qui scrutatur p
funda pectorum nostrorum: discretos

cogitationū 7 intentionum cordis:
qui nec minimum paleam intra cor
dis quod possidet habitaculum pa
titur residere: sed statim igne subti
lissime arcū spectionis exurit spūs
dulcē et suavis: qui nostram volū
tatem fleat: immo dirigat 7 eri
gat magis ad suam: vt eam 7 ve
raciter intelligere 7 feruenter dilige
re: 7 efficaciter implere possimus.

Sermo tera9 vnde supra
Quam libenter vobis commu
nicem si qd nichil supra dig
natione sensero inspiratum: noue
spiritus ipse cuius hodie solempni
tatem et solempnitatem præcipuā
celebramus: vltimam deuotione p
cipua. **I**pse enim est dilectissimi qui
vos sedere facit nō in ciuitate: sed i
domo vna: vt sedeat super sedētes:
vt requiescat sup huiles et tremen
tes sermones suos. **I**pse ē q̄ vginē
obūbzouit / aplōs roborauit: vt 7
virgineo corpi temperaret deitatis
necessum: 7 aplōs inducet vltatē
ex alto: feruētissima saliet caritatis.
Hac nimis apostolic9 ille chor9
loricā sese induit vt gygēs ad faci
endam vindictam in nationibus in
crepationes in populis: ad alligan
dos reges eoz in cōpedib9: 7 nobi
les eoz in manis ferreis. **Q**uia e
nim in domū fortis ligare eū 7 va
sa ei9 diripere nittebatur: op9 erat
fortitudine aplōri: Alioquin q̄ mul
tum erat ad ipōs vt de morte trū
pharet: vt ne ipē quicq; porte ifen p
uolēret aduersus eos: si non vige
ret in eis que in eis vinceret dilectio

fortis ut mores: dilata ut infernus
emulatio. Hunc sibi zelum imbibe
rant: cum vino ebrii putaretur. Et
vere ebrii vino: sed non eo quo ab
incredulis ebrii credebantur. Plane
iqua ebrii s; vino nouo: quod vete
res quide vites nec mererentur acci
pere: nec continere valerent. Hoc e
nim vinu mera illa vitis fudeat de
excelsis: vinum letificans cor: non
statum hominis euertens: vinum
germinans virgines: non aposto
tate faciens eam sapietes. Nouu
vinum: sed habitantibus super ter
ram. Nam in celis quidem olim ia
copiosissime redundabat: no in vtri
bus nec in testis vasis: sed in cella
vinaria: in spiritualibus opotras.
Fluebat per vicos et plateas ones
ciuitatis illius vinum: i quo leticia
cordis non carnis luxuria est: na
terrigene et filii hominum vinum
huiusmodi non habebant. Sic igitur
celum vino proprio fuebatur.
quod terra iterum nesciebat: sed ne
ipsa quidem terra penitus iops car
ne xpi gloriabatur: cui9 psona celu
nichilominus siuebat. Quid ni fide
lissimum fieret gratissimuq; comer
cium inter celum et terram: inter an
gelos et apostolos: ut exhiberetur
illis caro xpi: illis vinum celi: et
esset q; in terra spiritus: caro in cel
to deinceps oia oib9 coia i eternu.
Nisi inqt ego abiero: paraclit9 na
veniet ad vos. Hoc est dicere. Nisi
dedentis quod amatis: non habe
bit qd desideratis. Expedie igitur
vobis ut ego vadam: vos quoq; de
terra ad celum: de carne ad spiritum

translatituro. // **F**ili9 enim spi
ritus/pater spiritus: spūs sanctus
spiritus est. Deniq; spiritus ante
faciem nostram xpius dominus.
Et et pater quia spiritus est: tales
querit adoratores: qui adorant eū
in spū et veritate. Spiritus tamen
sanctus/quasi specialiter spiritus di
citur: quia ab vtroq; pcedit firmis
simum et indissolubile vinculum tri
nitatis. tanq; pprie sanctus. q; sic
donum patris et filii omnem sancti
ficans creaturam: quous pater quo
q; et spiritus et sanctus itemq; fili
us et spiritus et sanctus sit: ex quo
omnia: per quem omia: i q omnia
ait apostolus. // **T**ria i mag
no hui9 mundi opere cogitare de be
ni9 videlicet quid sit. quomō sit:
et ad quid sit constitutus. // **E**t
in esse quidem rerum inestimabilis
potentia commendatur: q; tam mul
ta q; tā magna/tam multipliatē
tam magnifice sunt creata. // **H**anc i modo/ipsa sapientia singu
lans elucet: q; hec siquidem sursum
hec vero deorsum/hec in medio ordi
natissime sunt locata. // **S**i vo
ro ad quid facta sunt meditemur: oc
curret tam vtilis benignitas. tam
benigna vtilitas: qui eam igratis
simos quosq; multitudinem et mag
nitudine beneficiorum possit obzue
re. Potentissime siquidem ex nichil
o omnia: sapientissime pulchra:
benignissime vtilia sunt creata. // **D**e
uēptamen et fuisse nouu9 ab
ināo. et adhuc multos esse vide
mus in filiis hominū q; in boīs in
ferozibus sensibilibus mundi huius

tota sensualitate de pss. totos se de
derunt hijs que facta sunt: quonā
modo vel ad qd facta negligentes.
Quid istos nisi carnales dicam? **P**
auassimos iam esse arbitros. le
gimus tamen nonnullos quādoq;
fuisse. quibus summū studium fuit
atq; vnica sollicitudo modum et or
dinem vestigare factorum a deo. ut
plenaq; non modo vtilitatem rerum
perquirere diffinulauerint. sed et ip
sas magnanimiter spreuerint: abo
pauissimo viliissimoq; contenti. Ip
si quidē sese philosophos vocant:
sed a nobis curiosi et vani reat9 ap
pellantur. **V**triusq; igitur successerūt
viri prudentiores vtriusq;: qui nimi
cum et que facta sunt. et quō facta
sint trāslicentes. intēderūt adē men
tis: ut ad quid facta sint viderent.
Nec latuit eos quonā omnia ppter
semetipsum fecit de9: et omnia ppter
suos: aliter tamen ppter se: aliter
ppter suos. In eo quippe qd dicitur
omnia propter se. ppteruenēs cōmē
datur origo: in eo autem qd dicitur
omnia propter suos: magis expmi
tur fruct9 sequens. **O**mnia fecit ppter
semetipsū/gratuita scilicet boni
tate: omnia propter electos suos:
pro eorum scilicet vtilitate. ut illa
quidem efficiens causa sit. hec fina
lis. **H**ij sunt spirituales viri sic vti
tes hoc mundo tanq̃ non vtentes:
sed in simplicitate cordis sui quere
tes deum: ne illud quidem magno
pere resigantes. quonā modo mū
dialis hec machina voluerit tur. **P**ri
mi voluptate: secundi vanitate:
f **t**ercij veritate impleti. // **G**aude

o vos esse de hac scola? de scola vi
delicet spiritus. vbi bonitatem et
disciplinam et scientiam discatis: et
dicatis cum sancto. **S**uper doctes
me intellexi. **Q**uare inquam? **N**ū
quid quia bisso et purpura me indui
quia lautioribus epulis habūdauit.
Nunquid quia platonis arguas
aristotilis versuas intellexi: aut ut
intelligerem laborauit? **A**bsit inq̃
sed quia testimonia tua que sūt. **F**e
lix qui in hoc sonci spūs thalamo
cōmoratur: ut possit intelligere tri
plicem illum spiritum de quo idē
puer domini super seniores intelli
gens decantabat. **N**ec prociās me
a facie tuā et spiritum sanctum tuū
ne auferas a me. **C**or mundum cre
a in me deus: et spiritum rectum ino
ua in viscēbus meis. **R**ed de mi
chi leticiam salutis tui: et spiritu
principali confirma me. // **S**piri
tum sanctum ipsum intellige ppter
nominē de signatum. **R**ogat ergo
ne piciat a facie eius tanq̃ aliqd
immundum: quia spiritus iste odit
sordes: nec habitare potest in corde
subdito peccatis. **C**ui enim propri
um ē peccata repellere: ipsi est et pro
prium pccā odire: nec in vno domi
lio pariter morabūtur. tanta mūdi
cia et imūdia tāta. **N**ec pto igitur
spiritu sancto per sanāmoniam sū
qua nemo videbit deum: autet qd
apparere ante faciem ei9 tanq̃ lotus
et mūdus: et vepote qui contineat se
se ab omni malo: et qui accidet et si
non cogitationes stēauerit. **N**ed
quia petuerit et immunde cogitati
ones sepeant a deo: orandum ut

cor mundū creetur in nobis: qđ vñ
qđ fiet / si spiritus rectus in nostris fu
erit viscerib9 inuouatus. // Spiritu
tum rectū qđ aīe. filio potest non inu
uenienter aptari: qui nos recta ho
mine exuens nouū induit: qui nos
renouauit in spū mentis nostre tan
qđ in viscerib9 nostris: vt cogitem9
que recta sūt: vt ambulemus in no
uitate spūs. Et non in littere vetusta
te. Formā enim rectitudinis attulit
de celis / reliquit in terris: inuiscens
sane et inmittens dulcedinem rectitu
dinis in omnib9 operib9 suis: sicut
de eo idem ipse p̄dixerat. Dulcis et
rectus dñs: p̄p̄t hoc legem dabit
delinquentib9 in via. Castigato ee
go corpore p̄ sanctitudinem operū.
mundato corde vel potius innouato
per rectitudinem cogitationū. reddi
tur leticia salutaris: vt iam in lumi
ne vultus dei ambules: et in nomi
ne eius exultes tota die. // Quid
ergo restat? nisi vt spiritu p̄ncipali
confirmemur? Patrem intellige spiri
tum p̄ncipalē: non qđ maior / sed qđ
sol9 sit a nullo: tam ab eo sit fili9:
ab veroq; spūs sanctus. In quo aīe
cōfirmatio hec / nisi in caritate? Aut
qđ donū aliud tam dignū patre? qđ
mun9 aliud tam paternum? Quis
nos ait apostolus separabit a carita
te xp̄i? tribulatio an angustia. an fa
mes an nuditas. an periculū an gla
dius? Certe sitis. quia neq; mors /
neq; vita / neq; cetera alia. que a
postolus tam multipliciter qđ audac
te: enumerat: poterit nos separare
a caritate dei que est in xp̄isto ihesu
Nūquid non hoc confirmationem

ab oi hui9 sententie p̄ se demonstrat?
Hic vas tuū posside re in sanctifica
tione et honore. et nō in passione de
siderij: spiritum sanctū accepisti tibi
Hic vt quicūq; tibi fieri vis ab ho
minibus. tu quoq; facies illis: et qđ
tibi fieri non vis. ali9 ne fecerit: spiri
tum rectū ad opus p̄ximi suscepisti
Hec est ei rectitudo. quā lex vtraq;
cōmendat: et que nature indita et q
tradita est p̄ scripturam. Jam si in
vtrōq; bono. et in hijs que ad vtrū
q; p̄tinent firmiter p̄seueras: spiri
tum p̄ncipalē quē solū deus appro
bat accepisti Alioquin que modo sūt.
modo nō sūt. is qui recte ē nō accep
tat. nec in caduas istis potest sibi e
ternitas p̄placere. Itaq; si desideras
vt in te de9 eligat partem sibi: esto
sollicitus sicut tibi spiritū sanctum. si
aut p̄ximo spm rectū: sic ei quoq; tā
qđ vero p̄ncipi et patri spiritū / spm
p̄ncipalē exhibere. // Vere multi
plex spūs qui tā multipliciter filijs
hominū inspiratur: vt nō sit qui se
abscandat a calore ei9. Diquitē con
ceditur eis ad vsum / ad miraculum /
ad salutem / ad auxiliū: ad solaciū /
ad feruorē. // Ad vsum siquidem vi
te bonis et malis / dignis et indig
nis cōmunia bona habūdantissime
tribuens: ita vt videatur hic discre
tionis limitē non tenere. Ingrat9 ē:
qui in hijs quoq; beneficiū spūs nō
agnoscit. // Ad miraculū: i signis
et p̄digijs. i varijs v̄tutib9. quas p
quozūlibet man9 opatur Ip̄e ē atq;
miracula suscitās: vt ex p̄sentib9 / fi
dem astruat preteritorum. // Sed
quia nonnullis hanc quoq; gratiā

sine propria utilitate largitur. Tercio
 infunditur ad salutem: cum in toto
 corde nostro reuersemur ad dñm de-
 um nostrum. Porro ad auxiliū dñi:
 cū in omni colluctatione adiunget in-
 firmi- tatem nostrā. Nam cū testi-
 moniū perhibet spūi nostro qd filij
 dei sum9: ea inspiratio est ad conso-
 lationē. ¶ Datur etiam ad feruorē
 rem. cū in cordib9 perfectiorū spūas
 vehementius / validum ignem cari-
 tatis accendit: vt nō solum in spe
 filiorum dei. sed etiam in tribulati-
 onib9 glorientur: cōtumeliam glo-
 riam reputantes / opprobriū gaudi-
 um / de sp̄ationem exaltationem.
 Omnib9 nobis nī fallor datus ē
 spiritus ad salutem: ad feruorē nō
 ita. Pauci enim sunt qui hoc spūitu
 repleantur: pauci qui studeant emu-
 lari. Contenti sum9 angustijs nos-
 tris: nec respirare in libertatem il-
 lam / non saltem ad eam spirare co-
 namur. ¶ Orm9 fratres etiam vt cō-
 pleantur in nobis dice penthecos-
 tes / dies remissionis / dies exultati-
 onis / dies venissimi iubilei: vt iue-
 niat nos semp spirit9 sanct9 omnes
 ppter pñciam corpalem pariter: et
 propter cordium unitatem pariter
 in eodem loco / p pmissam stabilita-
 tem: ad laudē et gloriā sponsi eccl̄ie
 ihu xpi dñi nr̄i: qui est sup oīa de9
 bñdici9 in secula Amen

In natiuitate sancti iohis baptis-
 te. sermo de lucerna ardēte et lucēte

Hic procul ab hīs quen-
 tib9 fratres increpatio il-
 la apphete iudaya repro-
 bantis cōuentiāla et di-

tentis. Iniqui sunt cet9 vestri. Hī nī-
 mirum ceteris non iniqui: sed plane
 sancti. sed religiosi / sed pleni grati-
 a: digni benedictione. Cōuenitis
 siquidem ad audiendum deum: cō-
 uenitis ad laudandum / orandum
 ad adorandum. Pacer est conuen-
 tus vterq: placens deo: angelis fa-
 miliaris. ¶ State ergo in reuerentia
 fratres: state in sollicitudine et deu-
 tione mentis: maximeq in loco o-
 rationis. Et hī hac scola xp̄isti: et an-
 ditorio spiritali. Nolite considerare
 dilectissimi que videntur et tempo-
 ralia sunt: sed magis que nō vidē-
 tur eterna. ¶ Sedm fidem / non sedm
 faciem iudicate. Terribilis siquidē
 metuendus est locus vterq: et mī-
 nor adesse credendus est numerus
 hominū q̄ angelorum. Patet verō
 biq: sine dubio porta celi. Scala ista
 erecta est: ascendunt et descendunt
 angeli super filium hominis. ¶ Sy-
 gas nempe est iste filij hominis:
 etiam si sedes est. terra scabellum
 pedum eius: eleuata est magnificē-
 tia ei9 super celos: manet tamē no-
 biscum vsq ad seculi consummatio-
 nem. Ascendunt itaq: et descendūe
 ad eum angeli sancti: quia caput et
 corpus vnus est xp̄istus. ¶ Nec ta-
 men vbi caput. sed vbiq: fuerit
 corpus. ibi congregabuntur et aqui-
 le: licet non posset caput a corpore
 separari. Deniq: ipse ait. Vbi duo
 vel tres congregati sunt in nomine
 meo: ibi sum in medio eorū. Et for-
 te quis dicat. Vbi est modo xp̄us?
 Ostēde nobis xp̄m et sufficiat nob.
 Quid curiosos circūduat oculos?